

Елин Пелин

Според мястото – и мярката

Един човек ходел с каручката си от село на село, продавал разни басми и се прехранвал.

Веднъж, като минавал през една гора, срещнали го разбойници.

– Стой!

Човекът спрял каручата.

– Къде отиваш? – попитали го разбойниците, като уловили коня му.

– Ходя по селата, та продавам басми.

– Дай стоката да я видим!

Човекът извадил няколко топа басми.

– Как я продаваш? – попитали разбойниците, като харесали един топ.

– Десет лева метърът – отговорил продавачът.

– Добре! Отрежи ни пет метра – казали разбойниците.

Човекът извадил метъра и почнал да мери.

– Не, ние не признаваме твоя метър. Иди да отсечеш ей онзи прът в гората – посочили му те един дълъг прът – и с него ще ни отмериш.

Човекът нямало какво да прави – отишъл, отсякъл пръта и почнал да мери. Разбойниците гледали отстрана.

Човекът отмерил един прът, отмерил два пръта и току се засмял.

– Защо се смееш? – попитали разбойниците строго.

Човекът отговорил:

– Помислих си: на каквото място сте ме намерили – и тая мярка ми се вижда малка, затова се и засмях...

КРАЙ

© Елин Пелин

Издание: Елин Пелин. Приказки, Съчинения в шест тома, Том 5

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/11004>]